

Aron Baretić

ŽELIO JE

S vremenom se poigravao
kao da ima ga na bacanje,
kao da zauvijek živjet' će.
Dok konačno,
nije počeo shvaćati,
da budućnosti je sve manje,
da život nezaustavljivo,
bez milosti teče,
da krenuo je putem bez povratka,
putem s kojeg
ma koliko se trudio,
nitko se ne vraća.
Sad,
želi život punokrvno živjeti,
punim plućima disati,
vreću krv
što ključa žilama
osjetiti,
strastveno voljeti,
u svakom trenutku uživati,
propušteno nadoknaditi,
sve one male,
blesave i nevažne stvari
što cijeli život nije činio,
činiti.
Toliko toga je želio,
a toliko malo budućnosti
si je ostavio.

AMSTERDAM SIDRO, 10. X 2010.

VRTLOG

Malom,
neurednom sobom
širio se vonj
neutješnosti,
ustajalog znoja
i nepojedene večere,
dok
nepomičan,
kao finom patinom prekriven,
sjedio je na starom,
rasklimanom stolcu,
praznih očiju
i tužnog osmijeha
na ispucalim,
beskrvnim usnama.
Grcajući u samosažaljenju,
zatočenik vlastitih misli,
što bezglavo su mahnitale,
raspadale se,
i stapale u bezličnu,
vrtložnu masu
koja proždrljivo,
gutala je,
posljednje tragove razuma
i ljudskog dostojanstva.

NA PUTU, HAMMERFEST - ANTWERPEN,
22. X 2010.

SAMOĆA

Samoća je bila
tamno,
vlažno mjesto,
što miriše
na mokro kamenje,
drvo u raspadanju,
prašinu
i plijesanj,
razmišljao je starac,
što svu tugu ovog svijeta
nosio je na svom licu,
dok sam,
i zaboravljen,
čekao je da ode,
kao i ona
što tiho,
bez glasa,
je otišla.

ANTWERPEN (SCHOUWENBANK) SIDRO,
9. XII 2010.

TUŽNI MOJ PRIJATELJU

Tužni moj prijatelju,
mogu zamisliti
kako osjećaš se,
kad cijeli život te gaze,
ponižavaju i vrijeđaju,
govore da nesposoban si
i da ništa ne vrijediš.
To samo,
čisti strah,
iz njih progovara.
Tužni moj prijatelju,
mogu zamisliti
da izgubio si
vjeru u sebe,
da ne možeš prihvatiti
da dobar si,
da išta vrijediš,
samo drugačiji,
od mnogih drugih si.
Jer,
šta svi oni,
odista o tebi znaju?
Sam na rođenju si bio,
sam i umrijet' ćeš.
Zato,
hrabro,
dok još ovdje si,
bez stida,
dobro zagledaj se
u sebe,
gdje,
siguran sam,
vidjećeš,
čovjeka kakav stvarno jesi,
sa svim svojim
manama i nesavršenostima,
da,
ali i s mnoštvom vrlina,
i svojom različitošću,
što sebi,
i cijelom svijetu,
pružiti
možeš
i moraš.
DONGES SIDRO, 23. IV 2010.

LABIRINTIMA PODSVIJESTI

Pokušavajući
pronaći odgovore
u samom sebi,
o samom sebi,
i svojim,
ponekad,
(čak i njemu samom)
teško objašnjivim postupcima,
izgubljen,
tumarao je,
labirintima vlastite podsvijesti,

bivajući sve prestrašeniji,
kako postajao je svijestan
vlastitih promašaja
i pogrešaka,
na koje onda
gledao je drugim očima,
(očima mladosti i neiskustva)
razmišljao je,
bezuspješno,
kako
popraviti nepopravljivo,
kako
vratiti vrijeme unatrag.

DONGES SIDRO, 5. V 2011.

Aron Baretić